

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Vackem v právní věci žalobkyně: **V.M.**, nar. xx, bytem J. xx, H.n.M., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne xx, čj. xx,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne xx čj. xx, **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá přezkoumání zákonnosti ve výroku uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne xx, čj. xx. Citovaným prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyni zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Liberec ze dne 15. 3. 2011 není žalobkyně invalidní, když zjištěný pokles její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činil pouze 20 %.

2. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný vycházel z posudku o invaliditě, vypracovaného lékařem České správy sociálního zabezpečení dne 12. 5. 2011, ze kterého vyplynulo, že v případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona o důchodovém pojištění, kdy rozhodující příčinou tohoto stavu jsou dlouhodobé bolesti v zádech, kyčlích a kolenou, bolesti s propagací do hýždí, bolesti krční páteře a celková ztuhlost. Zdravotní postižení žalobkyně bylo klasifikováno podle kapitoly XIII, oddílu E, položce 1, 1b přílohy k vyhlášce MPSV č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, u kterého je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10 – 20 %. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně byl stanoven na horní hranici uvedeného rozmezí,

oproti posudku OSSZ byla míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně podle § 3 cit. vyhlášky zvýšena o 10 % na celkových 30 %. Žalobkyně tak k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla shledána invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

II.

3. Rozhodnutí o námitkách napadla žalobkyně žalobním návrhem, ve kterém poukázala na to, že její současný zdravotní stav je takový, že nejen že nemůže vykonávat současné zaměstnání, ale i její dosavadní způsob života vykazuje změny, které ji podstatně ovlivňují.

4. Žalobkyně upozorňuje na podstatný rozpor obsažený v posudku, ze kterého žalovaná vycházela, a to, že předmětný posudek zcela vyoučil tzv. Bechtěreva, zatímco v lékařské zprávě MUDr. P.H. ze dne 9. 8. 2011 je uvedeno, že v případě zdravotního stavu žalobkyně se jedná o prokázaný atypický Bechtěrev. Žalobkyně tento rozpor považuje za podstatný a vznáší domněnku, že odporné závěry ostatních posouzení mohou vykazovat event. další rozdílné závěry nebo rozpory, které ovšem ona laicky nemůže posoudit. V této souvislosti proto požaduje, aby odborná šetření jejího zdravotního stavu byla provedena nezávislým zdravotním ústavem na úrovni fakultní nemocnice, a to Interní klinikou lékařské fakulty Karlovy university v Praze 2, Karlovo nám., event. ústavem na základě stanoviska tohoto vrcholného zdravotního ústavu příslušnými odděleními.

III.

5. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná uvedla, že v případech, kdy se jedná o odbornou lékařskou otázku, je rozhodnutí žalované, včetně rozhodnutí o námitkách, na tomto odborném posudku závislé a žalovaná nemůže na svém rozhodnutí nic měnit. K důkazu navrhuje posudek příslušné posudkové komise MPSV ČR. Za současného stavu žalovaná navrhuje, aby byla žaloba zamítnuta.

IV.

6. Krajský soud o žalobě zahájil řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo v rozsahu a z hlediska námitek žalobkyně, byl přitom vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.) Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V.

7. V soudním přezkumném řízení bylo doplněno posouzení zdravotního stavu žalobkyně ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „PK MPSV“). Jednání PK MPSV proběhlo v příslušném složení, za účasti odborného neurologa. Žalobkyně byla při jednání přítomna. Při vypracování posudku PK MPSV vycházela ze spisové dokumentace OSSZ, z posudkového hodnocení z námitkového řízení ČSSZ MUDr. Š. ze dne 12. 5. 2011, z psychiatrického vyšetření MUDr. F. z února a března 2011, ze spirometrického vyšetření MUDr. K. ze dne 15. 3. 2011, z ortopedického vyšetření MUDr. H. z února a března 2011, z neurologického vyšetření MUDr. V. z dubna 2009, z propouštěcí zprávy z Lázní Bohdaneč z července 2010, ze zprávy z RTG MUDr. Štukavce ze srpna 2010, z alergologického vyšetření MUDr. H. z dubna 2011, z revmatologického vyšetření MUDr. P. z listopadu 2009.

8. PK MPSV na základě podrobného prostudování podkladové dokumentace konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně jsou především

chronické bolesti v zádech, nejvíce v oblasti hrudního a krčního segmentu s udávanou celkovou ranní ztuhlostí. Uvedené obtíže mají organický korelát z RTG vyšetřeními popisovaných degenerativních změnách páteře s rotačním zakřivením a obloukovitou kyfosou s vrcholem TH7-8, ověřeno i CT vyšetřením, bez útlaku nervových struktur nebo durálního vaku. PK MPSV dále uvedla, že dle psychiatrických vyšetření žalobkyně nepříznivě prožívá vertebrogenní syndrom, jedná se o osobnost s minimální tolerancí frustrací zátěže. Je zcela orientovaná ve všech kvalitách, mírně tensní se sklonem k afektivní labilitě. Dle neurologického vyšetření se jedná o chronický vertebrogenní syndrom polytopní zejména na podkladě vadného držení těla se skoliózou Th páteře. Topický neurologický nálezn v mezích normy, bez lateralizace a bez radikulární symptomatologie. V alergologické ambulanci byla zjištěna přecitlivělost na pyly, žalobkyně je léčena pro alergické astma bronchiale persistující s normálními, spirometricky ověřenými ventulačními funkcemi.

9. PK MPSV uzavřela hodnocení pracovní schopnosti žalobkyně konstatováním, že se u ní jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E položce 1, písmeno b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti PK MPSV stanovila dle příslušného zařazení ve výši 20 %, které následně ve smyslu § 3 cit. vyhlášky zvýšila o 10 %. Podle PK MPSV se tak v případě žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který dle rozsahu funkčního postižení však neodpovídá žádnému stupni invalidity.

10. Co se týče rozporu týkajícího se hodnocení diagnózy M. B., kterou jako jednu z příčin obtíží ve svém lékařském nálezu ze dne 11. 2. 2011 uvedla MUDr. H., zatím co MUDr. B. dne 12. 5. 2011 uvedla, že tato diagnóza je vyloučena, PK MPSV konstatuje, že MUDr. B. vycházela z revmatologického lékařského nálezu MUDr. P. ze dne 18. 11. 2009, která explicitně uvedla, že se o uvedenou diagnózu nejedná. PK MPSV na rozdíl od navrhovatelky nepovažuje tento uváděný rozpor za tak podstatný, jelikož pro posuzování zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti není rozhodující stanovená nosologická jednotka (diagnóza), ale především funkční omezení předmětných orgánů posuzované.

VI.

11. Při nařízeném jednání žalobkyně uvedla, že její zdravotní stav je stále stejný, jak vyplývá z lékařských zpráv. Za účelem dalšího dokazování předložila dvě nové lékařské zprávy, obě ze dne 15. 12. 2011, a to zprávu MUDr. J.F., psychiatra v Železném Brodě, a zprávu MUDr. D.K., praktického lékaře tamtéž.

VII.

12. Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 38 tohoto zákona *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se: a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.* Podle § 39 odst. 1 téhož zákona pak *je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.* Podle odst. 2 téhož ustanovení *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

13. Způsob posouzení, procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, jakožto i okruh zdravotních postižení značně ztěžujících obecné životní podmínky stanoví prováděcí předpis, kterým je vyhláška č. 359/2009 Sb.

14. Provedené důkazy byly soudem zhodnoceny podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při posouzení zdravotního stavu a schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně soud vycházel z posudku PK MPSV, který nechal vyhotovit podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Posudek vypracovaný v rámci soudního řízení ve věcech důchodového pojištění Posudkovou komisí MPSV představuje tzv. povinný důkaz, soud je povinen tento důkaz opatřit a následně provést. Bylo by nadbytečné proto vyhovět žádosti žalobkyně, aby byl opatřen posudek Interní klinikou lékařské fakulty Karlovy university v Praze, když pro potřeby soudního řízení je přímo zákonem orgán k posouzení zdravotního stavu účastníka řízení zřízen a odborně připraven. Soud v této souvislosti konstatuje, že PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného neurologa. Daný posudek obsahuje podrobné odůvodnění hodnocení dominantní příčiny nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, komise měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů, obsah lékařských zpráv ve svém závěru respektovala, zhodnotila jej dle citované vyhlášky.

15. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení, upravující činnost posudkových komisí a náležitosti posudku. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti žalobce, neboť sám soud nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav. Objektivitu přiřazení procentní hodnoty určitým zdravotním postižením v příloze vyhlášky č. 359/2009 Sb. soud není kompetentní v rámci správního soudnictví prověřovat. V případě žalobkyně byla hodnota poklesu pracovní schopnosti verifikována skutečností, že její zdravotní stav byl posuzován několika odbornými lékaři, kteří stanovili shodně diagnózu. Posudkoví lékaři tuto diagnózu nezpochybnili, v souladu s vyhláškou č. 359/2009 Sb. konstatovali základní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odpovídající nálezům odborných lékařů a dle ní určili podle přílohy citované vyhlášky hodnotu poklesu pracovní schopnosti ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Proto soud při jednání odmítl provést důkaz dalšími dvěma lékařskými zprávami, které byly vyhotoveny pouhý den před jednáním soudu a neosvědčovaly tak stav žalobkyně ke dni napadeného rozhodnutí.

VIII..

16. Soud shrnuje, že PK MPSV posoudila základní příčinu nepříznivého stavu žalobkyně shodně jako lékař OSSZ v prvostupňovém řízení i lékař ČSSZ v řízení námitkovém, přičemž míru poklesu pracovní schopnosti posoudila totožně jako tomu bylo v námitkovém řízení, tj. 30 %. Žalobkyně tedy není invalidní ve smyslu § 39 zákony o důchodovém pojištění. Soud proto žalobu zamítl

17. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřisluší a žalovaná na něj v souvislosti s ustanovením § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nemá nárok.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel dle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen **advokátem**.

Kasační stížnost lze podat pouze **z důvodů** uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., dle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost **obsahovat** kromě obecných náležitostí označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

Kasační stížnost **n e m á** odkladný účinek. Jiné opravné prostředky nejsou přípustné

V Liberci dne 16. prosince 2011

JUDr. Pavel Vacek, v.r.
samosoudce